

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρποὺς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Ὁραιώθησαν Πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφὴν διαπτύουσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς, ἣν Χριστὸς σοὶ χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Ἐγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ παθῶν Μελέτιε, κατεκράτησας, καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, καὶ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ Ἱερούργησας, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῆ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κακεῖνο νοοῦμενος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροιμι, ἐν ἡμέρα, τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνω παμμάκαρ.

Ποίημα Θεοφάνους

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα».

Τῷ φωτοδότη παρεστῶς ὀλόφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀγλὴν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις, ὡς Ἱεράρχης γὰρ ὄσιε, ἔχεις παρρησίαν Μελέτιε.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ὁ συναϊδιος, καὶ συμφυῆς Λόγος, τῷ τεκόντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν θεοφόρε Μελέτιε.

Ὑπὸ τῆς θείας φωτισθεῖς ἐλλάμψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρός, μονογενῆ Λόγον, ἄκτιστον αἰώνιον, θεολογήσας, Ὅσιε, τοὺς Ἀρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, θεία παντευχία φραζάμενος.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, μόνη ἐξ αἰῶνος γάρ, ἀκτίσι καθαρότητος, Παρθενίας τε κάλλει, καὶ παναμόμοις χαρίσμασι, πέφνηας ἀξία πανάμωμε.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅστερέωσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στηριζόν, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος μόνη Φιλάνθρωπε».

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος, τὸ σαθρὸν σὺ τῆς αἰρέσεως δόγμα, εὐσεβεία πυρσωθεῖς, Πανόλβιε κατέπαυσας, διὸ πιστοὶ σὲ πάντες, ὕμνοις θεόφρον δοξάζομεν.

Ὅμοιωθεῖς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντίαν καὶ θρόνον, ἐκκληρώσω προφανῶς, Μελέτιε πανένδοξε, ὀρθοδοξίας στῦλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υἱοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, οὗ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, ἀλλ' ἐδόξασας Πατρί, συνάναρχον καὶ σύνθρονον, Δημιουργὸν καὶ Κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Σοῦ τὴν ἅγιαν ὁ Θεὸς γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομήτορ ὡς ὶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν, ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου Πάτερ σοφέ, ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος, φυτευθὲν ὠράθης, διὸ Ἱεράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρείου τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυζάμενος, ὀρθοδόξω φρονή ματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... ὅμοιον

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθῶν, καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλῶν, πάσιν ἀνεκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου, ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεία διδάγματα, ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαβὰς τὴν νεφέλην, καλυπτόμενος σώματι, ἀναλάμπεις τῷ Πνεύματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σὲ ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε, διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, καὶ ἐν πίστει βοώμεν σοί. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεςιν, τοῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι, τὴ σκέπη τῆς θείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνη ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας. Ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, δικαιοκρῖτα φιλάνθρωπε, καὶ δὸς μοι πανοικτίρμον Θεέ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν ὡς εὐσπλαγχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις, φύσει ἀναμάρτητος.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ μου ἰσχυς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἄββακούμ σοὶ κραυγάζω. Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε».

Ἐπιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ παρ' αὐτοῦ Πάτερ τοῦ

Χριστοῦ, χειροτονηθέντος, οὗ καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν Σωτήρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνου ἐπόμενος.

Παντοδαποίς, κεκοσμημένους χαρίσμασι, Μοναρχίας, κῆρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Πατρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης καὶ θεῖῳ Πνεύματι Πάνσοφε. Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, ὑφειστώτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ἀνακραθεῖς, κάλλει τῷ πρώτῳ θεσπέσιε, καὶ τῇ αἴγλη, τούτου συμμορφούμενος, καὶ πυρσωθεὶς θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς δεύτερον, ἐγένου θεοφάντορ, φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν.

Θεοτοκίον

Ἵνα μορφήν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν, ἐκζητήσης, πλούτου ἀγαθότητι, Παρθενικὴν ὤκησας νηδύν, ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ ναὸν ὠκοδόμησας, δι' οὗ συνανεστράφης, τοῖς ἀνθρώποις οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας κόσμου τὰ πέρατα.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἵνα τι με ἀπάσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι».

Νεμομένης ἀτόπως, πάντας τῆς αἰρέσεως τῆς κακοδαίμονος, υπερήρας Πάτερ, εὐγενεῖα ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ πανάγνω γνώμη, καὶ σταθερὰ θεοσεβεία, θεοφάντορ παμμακάκαρ Μελέτιε.

Ὀλικαῖς προθυμίαις, τοὺς Ἀρειανόφρονας καταστρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, παμμακάκαριστε Πάτερ Μελέτιε.

Ἵπερθεοῦ Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυῆς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε.

Θεοτοκίον

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι, διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανόις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, Ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Ἐξήρανας ποταμούς, θεόφρον τοὺς τῆς αἰρέσεως, ἠνέω ξας δὲ πηγὰς, δογμάτων ὀρθότητος, ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονῶς ὧ παμμακάκαριστε.

Ξηράνας τὸ θολερόν, Ἀρείου ρεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δασιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστῆματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Ἵπάρχων διαπρεπῆς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανῆς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος τῆς θεοσεβείας, καὶ Ποιμένων προηγούμενος.

Θεοτοκίον

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχαρanton σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θεοσυμφετοῦ σου γέννησιν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθοις

Ὀρθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβολου, ἐδείχθης παμμακάκαρ Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτῆρ Ἐκκλησίας φαεινότητε.

Ὁ Οἶκος

Τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε, καὶ ὁμόδοξον πάντες ἐγνωκότες πιστοί, καὶ σύνθρονον Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτριν, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχὴν σου

τρισμακάκαρα προθέμενον, τῷ ζήλω τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνούμεν σε, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἔνθεον γεραίροντες κοίμησιν, λαμπτὴρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι

- Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίω,
- Ταῖς χερσὶ σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.
- Δωδεκάτῃ Μελέτιος ἔδω χθόνα πουλυβότειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

Στίχοι

- Στολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν,
- Ταφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρῖνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Οὐδὲν τι προσχῶν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
- Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σατορνῖνος καὶ Πλουτῖνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων,
- Σατορνῖνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτῖνου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

«Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἁγία σὲ Σύνοδος, πρωτοστατοῦντα ἔσχε Θεόληπτε, ἦν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς ἐν συνήθροισεν, ὕμνολογοῦσαν αὐτοῦ τὴν θεότητα. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότιμον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν ἀνατεινόμενον, τὴν τῶν αἵρειζόντων, ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκραύγαζες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἁγίας στίλβουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος πάναγνε γέγονας, διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμός

«Ἐπαπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν. Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δυνάμιν ἄπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, τῶν ἰδιωμάτων, ἄσφαλῶς τηρουμένων, ἐκάστη ὑποστάσει, ἢ καὶ ψάλλων ἐβόας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιοσύνης τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἀγιάζεις, τοὺς τῷ σῶ ὀνόματι, καλεῖσθαι

σπουδάζοντας, και την εικόνα Πάτερ την σήν, σχέσει τή πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθω, και πίσει μελωδοῦντας. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυσοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τήν σήν ποιμένην ἐφώτισας, νὺν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἠΐξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ' αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς και μυστικαῖς λειτουργίαις, μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυσοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μεμνημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, και τήν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, και σωτηρίαν κρίζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, και πιστῶς μελωδοῦντες. Λαὸς ὑπερυσοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, και τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, και ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν, διὸ σέ Θεοτόκε, Ἀγγέλων και ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἀὐλῶς τῷ ἀύλῳ παρεστηκῶς, ὄν και Κτίστην τῶν ὅλων και Κύριον, και τοῦ Πατρός, Λόγον και σοφίαν οὐσιωδῶς, και συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύση, σωθῆναι τοὺς ἐν πίσει, σέ θεηγόρε μακαρίζουσιν.

Καμάτοις ἐνιδροῦντα πνευματικοῖς, και προθύμως εἰσέτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς Πνευματομάχοις σέ καθορῶν, τὸ καθαρὸν και Ἅγιον, Πνεῦμα στεφανώσαν ὡς νικητήν, προσέλαβεν ἀξίως, και ταῖς ἄνω Παμμακάρ, χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Ἀγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, και τὸν δρόμον τελέσας τὸν κάλλιστον, και τήν ὀρθήν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδέξω θεηγόρε, συνόδῳ διδασκάλων, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον

Ῥαδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοὶ κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις και τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραινουσα, και καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτην, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἦπαμφαῆς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτῆ, δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις, και μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, και Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν σέ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.